

‘WE ZIJN NET SLAKKEN. WE LIEBBEN ALTIJD ONS HUISJE BIJONS

Ondernemerscoach Ashley Timmermans (31) reist samen met haar man Kees (41) en twee kinderen Kainoa (3) en Xavi (7) maanden door Europa in de camper. En dan niet af en toe als vakantie; ze wonen zo’n acht maanden per jaar in hun huisje op wielen.

‘Toen Kees en ik elkaar leerden kennen, zo’n zeven jaar geleden, besloten we vrij snel dat het leven waar we inzaten toch niet zo goed bij ons paste. Ik werkte op de universiteit en gaf les, we hadden allebei een koopwoning en leidden het leven van zovelen. Ik reisde veel – tijdens mijn studie stelde ik veel vakken uit om de wereld te kunnen zien – maar ik ben nooit echt los geweest van de samenleving. Dat wilde ik graag een keer ervaren, dus besloten Kees en ik alles op te zeggen en te vertrekken in ons campertje. Onze eerste reis ging van Noorwegen naar Portugal. Eerst door Duitsland, Denemarken en Zweden; het was een reis van een paar maanden. Onze camper kreeg onderweg kuren en daardoor moesten we de reis onderbreken. De camper moest naar de garage, maar we waren ongeduldig, dus kochten we een Berlingo en bouwden die om. Daarin maakten we ons rondje door Zuid-Europa af. In de Berlingo, die kleiner dan klein was, ontdekten we dat we goed in een kleine ruimte konden wonen. Tijdens de reis werd ik zwanger; we vonden een huurhuis in Nederland. Daar wonen we nog steeds, maar we gaan zo veel mogelijk op pad.

Toen onze oudste net geboren was, wilden we na een paar maanden weer lekker weg, maar hij sloep niet goed in de camper. Dat dwong ons anderhalf jaar lang thuis te blijven, maar zodra we

merkten dat hij beter sliep, gingen we snel weer op weg naar de golven en de zon in Spanje en Portugal.

In het begin van de coronacrisis hebben we acht maanden aan een stuk gereisd. Dat was wel wat lang; het liefst reizen we een paar maanden en zijn we daarna weer even thuis. Tijdens deze lange reis werd ik weer zwanger. Ons tweede kind is veel makkelijker in de camper, dus toen hij drie maanden was, zijn we weer vertrokken. Reizen met kleine kinderen is anders; we gaan nu vooral voor slow travel. Dat betekent dat we een week op één plek blijven en niet meer dan drie uur per dag rijden.

Wij zijn net slakken; we hebben altijd ons eigen huisje met spullen bij ons, en dat is met kinderen ideaal. Het geeft ons het ultieme gevoel van vrijheid. We wisselen campings en campertjes af. We komen op allerlei plekken waar je anders niet komt.

Over een jaar wordt de oudste leerplichtig en we hebben besloten hem thuischoling te geven. Dat past beter bij ons en onze manier van leven. Kees is huisvader en ik werk onderweg aan mijn online coachingsbedrijf. Dat is het fijne van mijn werk; ik kan het overal uitvoeren. Ik werk maximaal twintig uur per week, dus er is straks genoeg tijd voor ons allebei om de kinderen les te geven. Thuischoling gaat niet volgens een boekje, zoals op school; we kijken naar de intrinsieke motivatie en interesses van ons kind en proberen daarop af te stemmen wat we hem leren. Hij spreekt nu al een voorloper Engels, kan zijn naam schrijven en telt in twee talen tot twintig. Op andere vlakken zal hij misschien wat langzamer zijn, maar dat komt vanzelf goed. Thuischoling betekent niet dat we zijn ontwikkeling de vrije loop laten, er hoort natuurlijk verantwoording bij. Onderweg kijken we of we andere kinderen kunnen vinden die op deze manier leven, zodat hij het sociale aspect van school niet hoeft te missen. ▶

‘Met kleine kinderen reizen we slow. We rijden niet meer dan drie uur per dag’